

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.31/2013/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év február hó 12. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés büntette miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. március 20. napján kihirdetett 41(I.)Kb.32/2013/6. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott bűncselekményének jogszabályi megjelölése a 2012. évi C. törvény 438. § (1) és (2) bekezdés a./ pontja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 80 (nyolcvan) napi tétel, napi tételenként 2.000 (kettőezer) forint pénzbüntetésre **enyhíti**.

Az 160.000 (egyszázhatvanezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. március 20. napján kihirdetett 41(I.)Kb.32/2013/6. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntette miatt 80 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint pénzbüntetésre és 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A védő előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben változatlanul védence felmentésére tett indítványt. Álláspontja szerint az ügyben

ellentmondásosan valló tanúk vallomására alapozta az elsőfokú bíróság az ítéletét, ezzel szemben a következetesen nyilatkozó vádlott és a védekezését alátámasztó tanúk vallomását az elsőfokú bíróság indokolatlanul nem fogadta el. Véleménye szerint az ítélet több iratellenes megállapítást is tartalmaz, utalva arra, hogy téves az ítélet azon megállapítása, hogy az előállított polgári személy ruházatának átkutatására nem került sor figyelemmel arra, hogy **tanú1** maga mondta a nyomozás során, hogy ruháját a gépjárműbe való beszállást megelőzően átvizsgálták. Álláspontja szerint védence a szolgálatára vonatkozó előírásoknak eleget tett, figyelemmel arra, hogy a ruházat átvizsgálásának a támadás, vagy önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából kell történnie. Ez pedig kétséget kizáróan megtörtént. Véleménye szerint a vádon túlterjeszkedve állapította meg és róta a vádlott terhére az elsőfokú bíróság, hogy az előállított személynél nagyméretű pénztárca és készpénz került megtalálásra. Az általa későbbiekben előadott mobiltelefont pedig könnyedén elrejthette alsóneműjében, amely tárgy semmilyen veszéllyel nem járt az őrzés biztonságára nézve. Véleménye szerint a vád tárgyává tett bűncselekmény nem nyert bizonyítást, a vádlott bűnösségének megállapítására a büntetőeljárás alapelveivel és szabályokkal ellentétesen került sor. Amennyiben a másodfokú bíróság nem találná alaposnak a felmentésre irányuló indítványát, védencével szemben megrovás, vagy próbára bocsátás alkalmazását kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.355/2013/1. számú átiratában a vádlott és védője által előterjesztett fellebbezést megalapozatlannak találta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a történeti tényállást, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének eleget tett, ítélete felülbírálatra alkalmas. Indítványozta további súlyosító körülményként értékelni, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg. Álláspontja szerint annyiban tévedett az elsőfokú bíróság, hogy nem katonai mellékbüntetésként jelölte meg a várakozási idő meghosszabbítását, és az ítélet jogerőre emelkedését megelőzően engedélyezett részletfizetést. E rendelkezések pontosítása után az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében fellebbezését az írásban előterjesztéssel egyezően fenntartotta. Ennek megfelelően indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg, és védencét mentse fel az ellene emelt vád alól, másodlagosan pedig intézkedés alkalmazását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, tárgyalásán a szükséges bizonyítékokat megvizsgálta, és mérlegelési jogkörébe vonta. A vádlott érdemi védekezést terjesztett elő, melyben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, előadása szerint az előállított személy ruházatának átvizsgálását az irányadó szabályok szerint végrehajtotta. Az elsőfokú bíróság megvizsgálta a vádlott védekezését alátámasztó és cáfoló bizonyítékokat, és mérlegelési jogkörében a logika szabályainak megfelelően adott számot a bizonyítékok értékeléséről. Ennek alapján a vádlottra nézve terhelő tényállást állapított meg,

megindokolta, hogy miért nem fogadta el ... r. főtörzsőrmester, ... r. főtörzsőrmester és ... r. őrmester tanúk vádlott vallomásait, amelyek a védekezését alátámasztották. Álláspontját megindokolta és meggyőző, logikus érveléssel fejtette ki, hogy miért **tanú1**, ... r. törzszászlós és ... r. törzsőrmester, ... r. törzszászlós és ... r. törzsőrmester vallomásaira alapozta ítéletének történeti tényállását.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a vádlott személyi körét illetően a Be. 351. § (2) bekezdés a./ pontjára figyelemmel azzal szorul kiegészítésre, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 2013. február 05-én 7.B.96/2011/43. számú ítéletével, illetve a Fővárosi Ítéltábla 2013. szeptember 13-án kelt 6.Bf.138/2013/7. számú végzésével **vádlottat** a Btk. 225. §-ába ütköző társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntette és a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett testi sértés vétsége miatt 8 hónapi, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte azzal, hogy előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A történeti tényállást pedig az iratok alapján azzal tartja szükségesnek kiegészíteni, amit a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztály 2.Nyom.592/2012. számú vádirata is tartalmaz, hogy **tanú1** a ... Rendőrkapitányságra történt előállításakor az egyik karján fáslit viselt, amelyet a befogadáskor a vádlott nem távolított el, annak továbbviselését engedélyezte részére.

E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A vádlott és védője új tényre, illetve bizonyítékra a fellebbviteli eljárás során nem hivatkozott, fellebbezésükben lényegében az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadták. A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdése alapján azonban az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadó fellebbezés eredményre nem vezethetett, a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra kellett alapítania.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette a cselekményét is. A másodfokú bíróság a Btk. 2. §-ára figyelemmel a vádlott cselekményének elbírálásakor hatályos büntető jogszabályok szerint járt el, figyelemmel arra, hogy a vádlott cselekményének kedvezőbb elbírálását teszi lehetővé. A vádlott terhére rótt cselekményt az elkövetéskor 5 évig, míg a jelenleg hatályos Btk. 3 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, továbbá a pénzbüntetés alkalmazásának feltételei is kedvezőbbek.

A vádlottal szemben a vádhatóság az 1978. évi IV. tv. 348. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) és (4) bekezdés szerint minősülő szolgálatban gondatlanságból

elkövetett kötelességszegés vétsége miatt emelt vádat. A bizonyítási eljárás eredményeként a katonai ügyész szándékos bűncselekményre módosította a vádat és az elsőfokú bíróság e bűncselekmény megállapítását róta a vádlott terhére.

A másodfokú bíróság a cselekmény jogi minősítésével egyetértett. Az irányadó tényállás szerint az előállított személy ruházatát a fogdába helyezés előtt nem vizsgálták át, ezzel súlyosan megszegte a vádlott az elsőfokú bíróság által ítéletében helyesen felhívott szolgálati rendelkezéseket. A másodfokú bíróság azonban súlyosabb mulasztásnak találta, hogy a vádlott engedélyezte az előállított személynek a fásli viselését - mely tényt egyébként a vádlott el is ismert - amely köztudomásúan alkalmas arra, hogy azzal önakasztást hajtson végre a fogvatartott. A fásli egyértelműen önsértés okozására alkalmas eszköznek minősül, melynek elvételét kötelezően előírják azok a szabályok, amelyeket az elsőfokú bíróság ítéletében felhívott.

Megállapítható, hogy a vádlott szándékosan és súlyosan megszegte szolgálatára vonatkozó kötelmeit, mely kötelességszegés a szolgálat ellátására jelentős hátrány veszélyével járt, figyelemmel arra, hogy az előállított személy bármikor önsértést hajthatott volna végre. A mobiltelefon pedig alkalmas a meg nem engedett kapcsolattartásra.

A másodfokú bíróság az előzőekre figyelemmel helybenhagyta a vádlott cselekményének jogi minősítését azzal, hogy annak helyes jogszabályi megjelölése a cselekmény elbírálásakor hatályos Btk., a 2012. évi C. törvény 438. § (1)-(2) bekezdés a./ pontja.

A vádlott büntetésének enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság a következő szerint alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, amelyeket ki kell egészíteni azzal, hogy súlyosító körülmény az a tény, hogy a vádlott büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg a terhére rótt bűncselekményt. Ezzel együtt is az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg a pénzbüntetés napi tétel számát, az arányos a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, azonban a személyi, jövedelmi viszonyaihoz mérten indokolatlanul súlyos a pénzbüntetés napi tétel összege. Erre figyelemmel az új Btk. rendelkezései alapján a másodfokú bíróság a napi tétel összegét 2.000 forintra enyhítette, mivel álláspontja szerint az így kiszabott összesen 160.000 forint pénzbüntetés arányos a vádlott anyagi teherbíró képességével.

Az elsőfokú bíróság helyesen és a hatályos Btk. alapján engedélyezett részletfizetést a vádlottal szemben.

A másodfokú bíróság a katonai mellékbüntetést is szükségesnek találta a büntetési célok eléréséhez, ezért a várakozási idő meghosszabbítására vonatkozó ítéleti rendelkezést helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. február 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2014. február 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelével:

tisztviselő